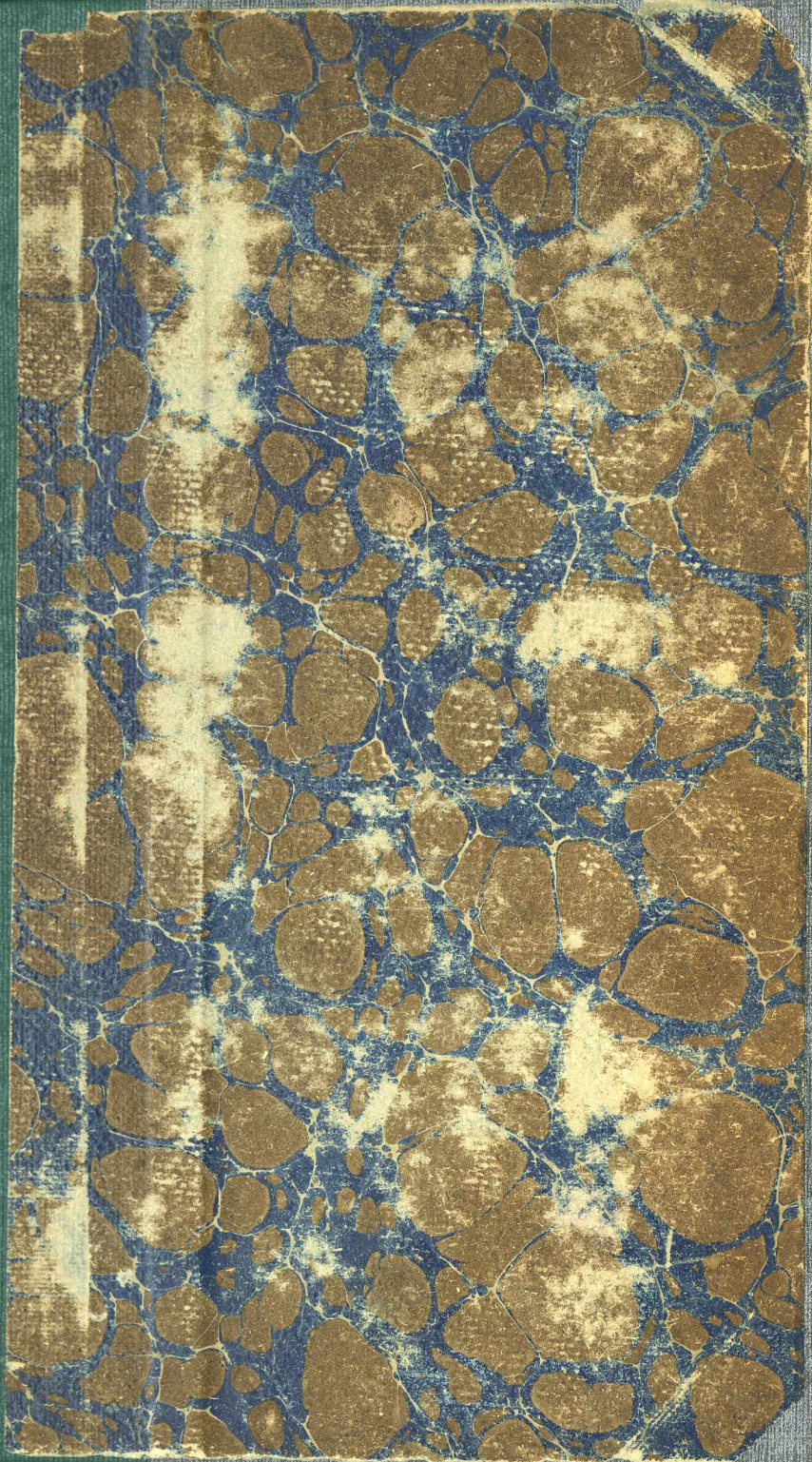

Politikai
röpiratok.

113.

113
932

TESTVÉRI SZÓZAT

BODROGKÖZ

VÁLASZTÓ-POLGÁRAIHOZ.

10.

(Bajusz Józseftől.)

SÁROSPATAK.

Nyomtatta Steinfeld Béla, a ref. főiskola betűivel.

1872.

TESTVÉRI SZÓLAT

BODROGKÖZ

VALASZTÁSOK

ZAROSPATAK

Magyarországi Könyvtárak és Könyvtárak Szövetsége

1878

Késő utókornak akarom megírni,
A mikor már késő lesz felette sirni,
A mi most történik Bodrogköz szigetén.
Vegye hát szivére úgy ifju, mint vén:
Szabad szép hazánknek szabad polgárait
Felhivja a törvény, nyissa meg ajkait,
Mondja itéletét ország dolga felett:
Helyesli-e, a mit az országgyűlés tett? ...
Bodrogköz követét, ki bölcsen hallgatott,
Kit három év előtt a sok nagy úr ránk tolt:
Akarja-e újra? ez legyen védője
A népek sorsának, a haza mentője?!
Feltámad az érzés, a hazaszeretet
Földnépe keblében, s a lelkiismeret
Gondolkodni kezd már, miként szabad polgár,
Tudja, hogy szájába nem repül sült madár.
Összejönek tehát több faluból olykor:
Lakodalmon, búcsún, leleszi vásárkor,
Szól az okosabbja, ki ujságot olvas,
A kinek Istene nem a gyomor és has:
„Barátim polgárok! igaz szót halljatok,
Egy igaz szójarást jól megtanuljatok!“
Igy hangzik már régen „Csak azt segíti meg —
Ki magán is segít — áldása Istennek“!
„Láttuk már ekkorig, mit mivelt a jobbpárt,
Hozott-e hazánkra jót vagy pedig csak kárt?
Próbáljuk meg egyszer, legyen kormány balról,
Hogy vehessünk példát viselt dolgairól.

Mert csak így foghatunk köztök választhatni,
 Ha elébb általunk kormányra fog jutni.
 Ha megpróbáltatták velünk Bach, Schmerlinget,
 Kik alatt szép hazánk annyi kint szenvedett,
 S látjuk öt év óta, hogy a finánc, trafik
 A jobb oldal alatt még most is sarjadzik :
 Nemlehet hát rozszabb, de bizonyosan jobb
 Magyar sorsa, ha kormánya nem lesz jobb.
 Intelek hát édes testvér polgártársak :
 Független jó magyart jobb párton ne lássak.
 Keressünk egy férfit, s lelünk is biztosan,
 Ki pártunkat fogja, s felszólal okosan
 Ott az országházban, hol adóról, vérről,
 Rendelkeznek, jó vagy hiányos törvényről ;
 Király ő felségét győzze meg felőle,
 Hogy a magyar nemzet leghőbb tisztelője.
 Magyar hadsereggel, önálló pénzügygyel
 Sokkal erősebb lesz, mint most a közössel.
 Ne szaggassák széjjel a magyart pártokra,
 Virilis, új nemes, szegény és gazdagra ;
 Így is van már köztünk elég ingerlő szer :
 Sok vallás, sok nyelv harc, láthattuk elégszer.
 Oly követünk legyen, ki megmondja nyiltan,
 Hogy drága a vasut, s építve görbén van,
 Törvényszolgáltatás foly drágán, és hosszan,
 Sorozás, közmunka, nincs igazságosan.“
 A kik ezt hallgatták, szerfelett örültek,
 Látván, hogy magok közt ily bölcs embert leltek,
 S esküvel fogadták földműves társuknak,
 Hogy hű követői lesznek balpártunknak ;
 El is terjedt hamar egész Bodroghözre :
 „Ne adja vótumát senki jobb követre.“

De a papok ennek ellene szegültek,
 A nép akarata ellen felhevültek;
 Sennyei báróval összedugják fejök,
 Még néhány furcsa úr is egyesül velök;
 Ők is határoznak, még pedig ilyképen:
 „Ki kell fognunk ezen buta paraszt népen,
 Ne engedjünk nekik követet küldeni,
 Bor és pálinkával meg lehet azt tenni.“
 Sennyei Pál bárót, pápa papucs hőset,
 Felléptetik legott, s csókolják köntösét.
 A ki is kiadja nagy úri parancsát,
 Direktort, tisztartót, és minden kasznárját
 Utasítja legott: pénzen, boron, szeszen
 A vótumot vegyék, s a ki sokat veszen,
 Az számolhat ezért nagyobb fizetésre,
 Magas hivatalra, úri kegyességre;
 Mert a parasztban nem hisznek nemes lelket,
 Okosságot, érzést, tiszta becsületet.
 Neki indulnak hát terhes szekerekkel,
 A bérenc szolgahad, tömött erszényekkel,
 Faluról falura, s raknák le a hordót,
 De ki elfogadná — oly ember alig volt;
 Kinálják marokkal a pénzt, olyanoknak,
 A kiket ösmernek régtől ámitóknak,
 Hogy azok a szegény becsületes embert
 Bodítsák, mint halász, a ki maszlagot vet,
 S hálójokba fogják mint bódított halat,
 Aztán kacagjanak felette nagyokat.
 Pál báró még tavaly Karos, Karcsiaknak
 Személyesen mondá, hogy „bérbe úgy kapnak
 Csak legelőt, hogyha jövő választásra
 Ő reá hallgatnak, s nem szavaznak másra.“

A leleszi papok ricsei kasznárja
 Nyúzó Varga, kinek Lojola pofája,
 Nehogy kicsapassék mint Pálóc Pácinból,
 Rárontott Semjénre dühös indulatból;
 A tőle rendesen megvett legelőről
 Kiverni a marhát, a ricsi erdőről.
 „Kutyák — ugymond — nektek papok birtokára
 Nem szabad belépni, ha Sennyei Pálra
 Nem szavaztok mostan, s meg nem ígértek,
 Hogy megtagadjátok szent meggyőződésnek.“
 Nagy-Géresben vagyon egy volt veressipkás,
 És egy apja orrát leharapó kártyás,
 Az elsőnek adtak egy csűrre való fát,
 Tudták, hogy ennyiért eladná az apját;
 A másik meg azért, mert hivatalba van,
 S a kortespénzből is valami csak pottyan?
 Esküdözve járnak, nagy nemtelenséggel
 Mondják, hogy „bár balok, nekik a báró kell
 Követnek, mert nagy úr,“ s ő tartja fel őket
 Mint juhász a savón a kutyakölyköket.
 De nem megyek tovább, hogy megösmertessek
 Veletek több ily hőst, mert nem érdemesek,
 Hogy reájok idő legyen vesztegetve,
 Mindeniknek lévén furcsa története.
 Hanem kérdem már most: mi hát oka annak?
 Hogy vesztegetésre sok ezret kiszórnak?
 S eléggé nemtelen módra be nem várják,
 Hogy csak érdem szerint, önként megválasszák
 Képviselőjüket a szabad polgárok;
 Vagy talán képzelik, hogy most is jobbagyok?
 Hallgassatok ide s jól megfigyeljétek,
 A mit mint testvérték most mondok tinéktek.

Valamint, hogy Judás harminc ezüstpénzért
 Eladta a Jézust, és az feszítést ért,
 Ugy: mindazok, a kik bor, pálinka, pénzért,
 Felés föld, kaszáló, avagy legelőért
 Bérbeadják Isten teremtett lelköket,
 A mikor késő lesz, megbánják tettöket! . . .
 A népszabadságát könnyen elvesziti,
 Hogyha magát önként álatná sülyeszi!
 Étélért, italért hord jármot a barom,
 Sokszor mégis koplal a kopár ugaron;
 Mert a búzát szépen leszedik előle,
 Hogy vendégeskedjék az ember belőle.
 Hogy is becsülne hát az az ur titeket,
 Ki nyomorult áron megvesz benneteket?
 S minek lenne nektek polgári szabadság,
 A kormányzástokba becsület, igazság?
 Ha nem akarjátok használni e jogot,
 Mit nektek a dicső negyvennyolc megadott?
 Hogy pedig választást tehessetek abban,
 Hol van az igazság jobban-é vagy balban?
 Godoljátok meg csak józan paraszt észszel:
 Él-e igaz ember rut vesztegetéssel?
 Ad-e mai napság ingyen ajándékot?
 Veszen-e fejére pénzen bárki gondot?
 Valamint a boltos azért vesz portékát,
 Hogy kinyerje rajta pénze bő kamatját:
 Éppen ugy barátim az a képviselő
 Ki ezer forintok árán kivihető,
 Nem törheti jóban irántatok fejét!
 Rátok zudithatják a törvény erejét;
 S azon joggal, melyet tőletek így megvett,
 Hozhat olyan törvényt, a mely majd titeket

Munkátok dacára nem hagy boldogulni,
 Sőt az egész ország veszni fog indulni.
 Becsületes ember nem vesz el ingyen bért,
 Csak becsületesen végzett munkájáért;
 Valamint a lánynak szenyfolt ül keblére,
 Ha rá fanyarodik kínálgatott pénzre:
 Ugy a férfi lelkét undok bűn lepi el,
 Ha nem gondol — bűnként — a becsületével.
 Azért polgártársak fogadjátok szavam,
 Mondjatok le minden rossz szándékról, ha van?
 Habár ittatok is a báró borából,
 Részesültetek a szivar- és kalácsból:
 Ne hallgassatok a tisztí szolga hadra,
 Hanem hallgassatok oly igaz magyarra,
 Ki maga szánt és vet, megfogja ekéjét,
 S nem is hagyhatja el verejtékes földjét;
 A ki ma itt, holnap amott, lakhat könnyen,
 Megcsalta már sokszor a szegényt, de szörnyen!
 Én hát csak azt mondom: éljen az igazság,
 De itatni s pénzen venni lelket, gatszág!
 Éljen hát **Löcherer**, a ki nem veszteget,
 Tőle várhatunk csak igaz törvényeket.
 Akár mint volt eddig, fogadjuk fel szentül,
 Hogy őt megválasztjuk Helmeceen követül.

